

Guerra pel poder empresarial

L' adhesió de la Unió de Llauradors a la Petita i Mitjana Empresa Valenciana (PIMEV), firmada el dilluns 28 de novembre, ha tret a la llum el debat sobre el reajustament d'equilibris en el món empresarial valencià. I en un terreny on l'únic interlocutor vàlid enfront de l'administració és la Confederació Interprovincial d'Empresaris de la Regió Valenciana (CIERVAL), representant de la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresariales (CEOE), es torna a parlar, òbviament, de la representativitat. La PIMEV ho fa promovent una patronal alternativa i reclamant eleccions empresarials com a única garantia per a mesurar les respectives forces. La CIERVAL, per la seua banda, demanda com a propi un paper històric que els atorga l'exclusiva legal i s'aferra a la vella idea que diu que el costum fa llei. Tot, en el marc indefugible de les eleccions autonòmiques i municipals del 28 de maig de 1995 i amb els ingredients afegits d'unes cambres de comerç en plena crisi d'identitat i d'un ressuscitat Consorci del Sud-est.

Ser o no ser. El mapa empresarial valencià caldevé, així, l'escenari d'alguns moviments que poden donar, a mig termini, una nova radiografia d'aquest entramat en què, com resa la dita, cadascú té la seua finestreta, els uns gran, els altres xiqueta.

Qui hauria dit, fa una dotzena d'anys, que el Govern socialista veuria petillar algun dia els propis ulls pel setge dels col·lectors que ell mateix alimentà. Quan el PSOE triomfant escollia com a únic interlocutor vàlid de l'entramat empresarial la CEOE, semblava el desconcert que regna avui en algunes autonòmies. En l'escenari valencià, l'interlocutor "natural" era —i és—, doncs, la CIERVAL. La comoditat de negociar amb una sola part, avalada aquesta pel món financer, és políticament i econòmicament irresistible.

La piràmida de negociació, en la darrera dècada, s'estira més i més, i tots aquells que no se senten representats per la gran patronal deixen de participar, progressivament,

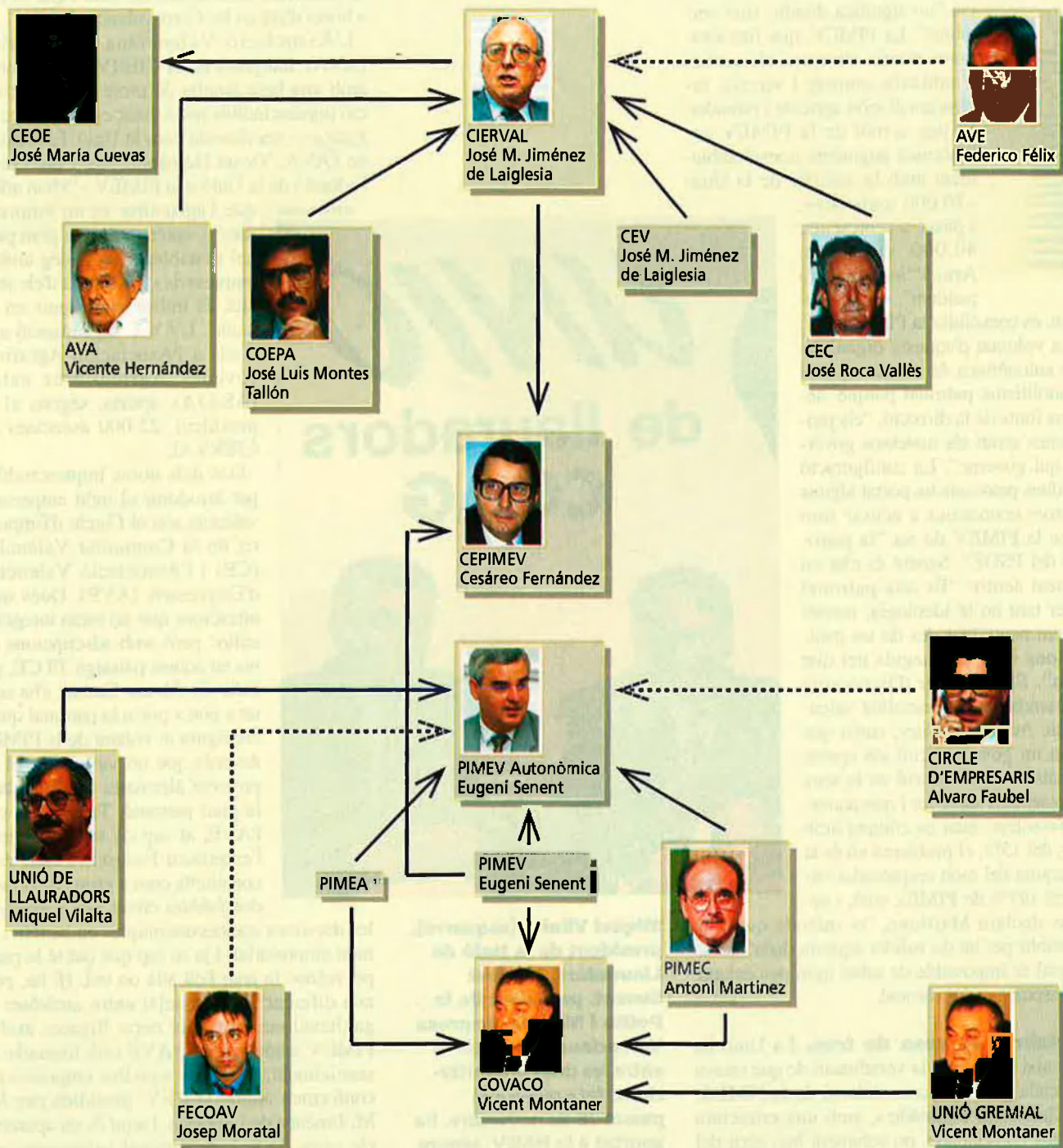
La divisió caracteritza les organitzacions empresarials dels Països Catalans. Les diferències entre els grans grups i els empresaris petits i les pressions dels diferents partits polítics en època preelectoral han contribuït a augmentar la tensió.

en el joc. Sense basa, ixen de les òrbites reals i campen sense rumb fix en l'espai empresarial. La Unió Gremial (UG), que amb les federacions del comerç d'Alacant, Castelló i València conforma la Confederació Valenciana del Comerç (COVACO), un fòrum on hi ha representats 40.000 petits comerciants dels 63.000 que hi ha al País Valencià, aposta per la configuració d'una patronal a banda de la gran patronal. Vicent Montaner, president de COVACO i d'UG, opina que s'han d'orquestrar fórmules per tal de superar aquesta etapa en què la representativitat empresarial correspon a la CIERVAL.

La UG es va escindir de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), que juntament amb la Confederació Empresarial de Castelló (CEC) i la Confederació Empresarial de la Província d'Alacant (COEPA) formen la CIERVAL, el març de 1993. UG denuncia aleshores l'arraconament i la inanició econòmica que patien les organitzacions petites en l'interior de la gran patronal. Montaner es pregunta ara si tant molestien les petites empreses com perquè "les grans empreses i el Govern ens vulguen fer desaparèixer justament en el moment més inapropiat, quan més atenció necessitem". L'eixida no els ha anat malament; dels 13 associats que tenia quan estava integrada en la CEV ha passat a tenir-ne 34, més les empreses que tenen cursada la sol·licitud d'ingrés. Montaner considera que s'ha d'anar a la unió empresarial "al límit", però després de la configuració d'una patronal petita que pugua "coincidir en el vèrtex" amb la CIERVAL. La progressiva conscienciació de la gent cap a l'associació sectorial i territorial ha obert una porta a l'esperança, sobretot en un món eminentment sectorial on les capelletes han proliferat com bolets. Les eleccions empresarials són, segons Montaner, l'única via perquè les petites i mitjanes empreses accedisquen a la representativitat directa.

Vet aquí una de les demandes estandard d'Eugení Senent, president de la PIMEV en les dues vessants, valenciana i autonòmica, aquesta última integrada també per les

El món empresarial valencià

AVA: Associació Valenciana d'Agricultors
 AVE: Associació Valenciana d'Empresaris
 CEC: Confederació Empresarial de Castelló
 CEDE: Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresariales
 CEPIMEV: Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa a València
 CEV: Confederació Empresarial Valenciana

CIERVAL: Confederació Interprovincial d'Empresaris de la Regió Valenciana
 COEPA: Confederació Empresarial de la Província d'Alacant
 COVACO: Confederació Valenciana de Comerç
 PIMEA: Petita i Mitjana Empresa d'Alacant
 PIMEC: Petita i Mitjana Empresa de Castelló
 PIMEV: Petita i Mitjana Empresa de València

ROSANNA PUCHADES

PIME d'Alacant (PIMEA) i Castelló (PIMEC). Senent afirma que l'adhesió de la Unió denota una realitat "complexa" i que l'existència de dues organitzacions empresarials al País Valencià "no significa dividir, sinó vertebrar". La PIMEV, que fins aleshores només abraçava els sectors d'indústria, comerç i serveis, inclou ara el món agrícola i ramader. El pes actual de la PIMEV autonòmica augmenta considerablement amb la inclusió de la Unió -10.000 associats-, i passa a representar 40.000 empreses. Ara, l'"assignatura pendent", segons Senent, és consolidar la PIMEA.

La voluntat d'aquesta organització autonòmica és trencar amb el monolitisme patronal perquè, segons fonts de la direcció, "els problemes seran els mateixos govern qui govern". La configuració de dues patronals ha portat alguns sectors econòmics a acusar *soto voce* la PIMEV de ser "la patronal del PSOE". Senent és clar en aquest sentit: "És una patronal i per tant no té ideologia; només volem neutralitat des de les institucions i ser reconeguts pel que som". El conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat valenciana, Aureli Martínez, entén que quan un govern escull els agents socials ho fa en funció de la seua representativitat. I tot i que aquesta s'assoleix quan es compta amb més del 15%, el problema no és la diversitat del món empresarial valencià (97% de PIME), sinó, i segons declara Martínez, "el mètode que s'ha d'establir per tal de validar aquesta dada" sense la qual és impossible de saber quin percentatge correspon a cada patronal.

Vertebrar és cosa de tres. La Unió ha aportat a la PIMEV la vertebració de què estava mancada per la no consolidació de la PIMEA. Els llauradors i ramaders, amb una estructura de país consolidada, no solament han eixit del vedat que significa sovint el sector agrari, sinó que han apostat, segons Miquel Vilalta, president de la Unió, per "eixir de polítiques pròpies i s'han buscat aliats en el conjunt de l'economia". Vilalta apunta que la Unió aporta també un seguit d'idees pròpies, com ara un projecte de país -"som l'organització més vertebrada"-, la independència de qualsevol altra patronal, i una total voluntat de pluralitat. Però també té un repte molt clar: demostrar una

certa representativitat -"l'avantatge sobre els altres"- i, sobretot, "fer-la valer". En aquest sentit, la Unió està pendent de la llei que regule les eleccions en el sector agrícola i que es troba a hores d'ara en les Corts valencianes.

L'Associació Valenciana d'Agricultors (AVA), integrada en la CIERVAL, no compta amb una base àmplia de professionals -condició imprescindible per a votar en unes eleccions agràries- tan elevada com la Unió. El president de l'AVA, Vicent Hernández, tot i que celebra l'adhesió de la Unió a la PIMEV -"s'han adonat

ALBERO GORRIA

que l'agricultor és un empresari més"-, entén que en la gran patronal s'estableix "un diàleg amb els empresaris i, més enllà dels resultats, és millor seure junts en una taula". L'AVA, organització associada a l'Asociación Agraria de Jóvenes Agricultores estatal (ASAJA), aporta, segons el seu president, 23.000 associats a la CIERVAL.

Dos dels noms imprescindibles per arrodonir el món empresarial valencià són el Cercle d'Empresaris de la Comunitat Valenciana (CE) i l'Associació Valenciana d'Empresaris (AVE). Dues organitzacions que no estan integrades enlloc però amb adscripcions clares en aquest paisatge. El CE, presidit per Álvaro Faubel, s'ha acostat a poc a poc a la patronal que es configura al voltant de la PIMEV, després que no va quallar el seu projecte alternatiu a la cúpula de la gran patronal. Tant el CE com l'AVE, al cap de la qual es troba l'empresari Federico Félix, estan constituïts com a grups de pressió; dos *lobbies* creats per a reconduir

les decisions socioeconòmiques en benefici del món empresarial. I ja se sap que qui té la paella pel mànec fa anar l'oh allà on vol. Hi ha, però, una diferència substancial entre ambdues organitzacions; el CE té certs lligams amb la PIMEV autonòmica i l'AVE està formada, essencialment, per totes aquelles empreses que conformen també la CEV, presidida per José M. Jiménez de Laiglesia. I aquí és on apareixen els noms de la gran patronal valenciana, com ara Lladro, Silvano Navarro, Sáez Merino, Paco Pons, J. Antonio Mompó, El Corte Inglés, Federico Félix, Gres de Nules i Luis Batalla, entre d'altres. Dels quaranta integrants d'AVE, tots excepte els dos esmentats en últim lloc, que pertanyen a la província de Castelló, són de València. Alacant no s'hi troba representada per cap empresa, tot i que en cercles empresarials d'aquella ciutat apunten que Chocolates Valor podria ser-ne la primera.

Miquel Vilalta (esquerra), president de la Unió de Llauradors, i Ernest Senent, president de la Petita i Mitjana Empresa Valenciana. L'adhesió entre les dues organitzacions, feta pública el passat 28 de novembre, ha aportat a la PIMEV, segons Vilalta, un projecte vertebrat de país, la independència de qualsevol patronal, i una total voluntat de pluralitat.

Tot un món de servei

Si desitja la màxima seguretat per a vostè i la seva família, confii en Winterthur.

En les assegurances de vida, salut, accident, llar, jubilació o automòbil, en qualsevol terreny de la previsió personal o familiar, Winterthur li ofereix la més ampla gamma de serveis, més enllà de les solucions convencionals. I a la seva mida.

Tot un món de servei on sempre trobarà el pla d'assegurances que vostè necessita.
La seva millor jugada.

winterthur

La Federació de Cooperatives Agràries de la Comunitat Valenciana (FECOAV) és la tercera organització que no es troba alineada d'una manera definitiva en aquesta nova configuració del món empresarial valencià. Josep Moratal, president de FECOAV afirma que la coincidència amb els plantejaments de la PIMEV autonòmica existeix. Les negociacions estan establertes, es tracta de "crear una plataforma per a defensar els interessos comuns i ara estem definint el model i la filosofia". La sintonia, en aquest sentit, és "total", segons Moratal. I juntament amb la Unió, la FECOAV, com que està integrada en la Confederació de Cooperatives Valencianes, aporta també un important grau de vertebració.

Tigres de paper. L'únic pont establert entre la CIERVAL i la PIMEV és la Confederació Espanyola de Petites i Mitjanes Empreses a València (CEPIMEV). Una organització que fou creada per a aglutinar, sobretot, els petits empresaris i que tenia un rerefons de maniobra impulsada per la CEV per afeblir la PIMEV. La realitat és que la PIMEC mai no s'hi ha integrat i la PIMEV autonòmica, tot i que no n'ixirà, sempre ha considerat que la seua funcionalitat era nul·la.

L'únic lloc on es troben representades totes les empreses és en les cambres de comerç. Però aquests organismes passen per un dels pitjors moments de la seua història, amb una pèrdua progressiva de pes polític i econòmic. De l'un costat, el Govern socialista, tot i que hi ha mantingut una *entente cordiale*, no les ha considerades mai els seus feus ideològics; de l'altre, la Llei de Cambres de Comerç, que afecta l'obligatorietat d'afiliació, es troba impugnada en el Tribunal Constitu-

cional, que ja hauria d'haver dictat una sentència el passat 31 d'octubre i encara no ha dit res. Les cinc cambres de comerç valencianes -València, Alacant, Castelló, Alcoi i Oriola- es troben en situació ben diferent davant d'un futur en què hauran de redefinir la seua funció.

Aquestes entitats es veuen obligades a donar cops d'efecte per a fer palesa la seua presència. I ara, a més, s'han vist embolicades en un procés de politització que no els fa cap favor. Enriquer Silla, president de la Cambra de València, anirà ben segur de número dos en la llista del PP a l'Ajuntament de València que encapçalarà Rita Barberà en les pròximes eleccions. Carles Fabra, president provincial del PP de Castelló,

Aureli Martínez, conseller d'Economia i Hisenda: "El problema no és la diversitat del món empresarial valencià, sinó el mètode que s'ha d'establir per tal de validar les normes de representativitat".

és el secretari de la Cambra de Comerç d'aquella ciutat i en les pròximes eleccions es podria convertir en el president de la Diputació de la Plana, càrrec que el PP reserva als presidents provincials.

La crisi de les cambres de comerç no ha afectat per igual totes les corporacions valencianes. Observadors econòmics coincideixen a assenyalar la Cambra de Comerç d'Alacant com aquella que menys ha sabut adaptar-se a les noves exigències del món empresarial. La cambra alacantina ha patit una forta oposició dels comerciants i els petits empresaris, que han manifestat que se senten discriminats i que no troben una correspondència en serveis a les quotes que han de pagar. La guerra entre la cambra i els comerciants va arribar a la màxima crispació el passat dimarts 13 de desembre, quan la Federació Alacantina de Comerç de Petita i Mitjana Empresa (FACPME) va fer arribar al president de la cambra, Luis Díaz Alperi, una nota on li feia saber que: "davant la

falta de sensibilitat i indiferència cap al nostre sector per la seua part, em veig en l'obligació de comunicar-li que no ens sentim representats pel president de la Cambra de Comerç d'Alacant, ja que no sols ara, sinó en innombrables ocasions, no ha defensat els interessos dels petits comerciants i quan ho ha fet, ha estat per interessos merament polítics".

Pel sud-est espanyol. Els interessos polítics de Díaz Alperi es concreten en l'alcaldia d'Alacant. Alperi, ex-president de la Diputació d'Alacant durant l'època d'UCD, apareix com el candidat del Partit Popular al govern municipal tot i que ell insisteix que encara no ha estat proclamat oficialment. La presidència de la cambra li ha permès recuperar el lloc en els mitjans de comunicació, perdut en abandonar la Diputació. Des del seu discurs d'entrada, el nou president va reforçar el tarannà "alacantinista", el sentiment que la Generalitat valenciana marginaria les comarques del sud en benefici de València. Des de l'organisme comercial, Alperi ha impulsat una maniobra amb clara sintonia amb aquestes tesis: el "Consorci de Sudeste". Presentat en societat el primer de desembre passat, el consorci agrupa entitats empresarials i cambres de comerç de Múrcia, Albacete, Almeria i Alacant. El conseller Aureli Martínez va respondre amb contundència la iniciativa, que qualificà de maniobra política d'empresaris propers al PP per a utilitzar electoralment el sentiment contrari al cap-i-casal, molt viu a la ciutat d'Alacant.

Encara

que no

sigui

el seu

aniversari,

Moltes

Felicitats

La Llibreta Estrella regala cada dia un milió i un viatge a Lanzarote

Ara vostè pot guanyar cada dia un milió de pessetes o un fantàstic viatge a Lanzarote per a dues persones.* Perquè, per cada increment de 50.000 pessetes en el saldo de la seva Llibreta

Estrella, obtindrà un número per participar en els sorteigs. I si hi manté un saldo de 250.000 pessetes o superior, també entrarà automàticament en tots els sorteigs. A la seva ofi-

cina es podrà informar dels números amb què hi pren part. Així és la Llibreta Estrella de "la Caixa"; una llibreta que dona molt més pels seus estalvis. Alta rendibilitat, interès

progressiu des de la primera pesseta, domiciliació de rebuts i nòmines, ús de caixers automàtics, i ara a més, cada dia, un milió de pessetes i un viatge a Lanzarote. **Llibreta Estrella . L'estalvi Estrella.**

"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVI I PENSIONS
DE BARCELONA

*Promoció vàlida de l'1 d'octubre al 30 de desembre de 1994. Primera setmana de sorteigs : del 10 al 14 d'octubre.

Díaz Alperi manifestà a EL TEMPS que la polèmica sorgida "és una estratègia política del partit socialista enfocada exclusivament a València, que vol presentar Alacant com una província disgregadora per perjudicar Eduardo Zaplana (el candidat dels populars a la presidència de la Generalitat i anterior alcalde de Benidorm), que ve d'Alacant. Però cal ser molt cínic i molt mentider per a fer aquest plantejament quan hi ha una foto del senyor president de la Generalitat amb tot el consorci, feta en una reunió on ens animà a continuar endavant".

De la mateixa manera opinava Àngel Martínez, president de la Cambra de Comerç de Múrcia, que la setmana passada s'entrevistava amb Díaz Alperi: "Aquestes interpretacions són difícils d'entendre després de tres anys de treballar junts. Tenim una coincidència de territori i d'història i un projecte de futur en l'arc mediterrani".

Algunes de les reivindicacions del consorci han creat perplexitat, com per exemple la potenciació del port de Cartagena o el canvi de nom de l'Altet, que passaria de ser l'aeroport d'Alacant a ser el d'Alacant-Múrcia. Per Díaz Alperi, aquestes dues demandes no van en contra dels interessos alacantins: "El port de Cartagena no podrà mai competir amb el de València. S'ha quedat com a port de cabotatge, amb una dàrsena per a usos esportius i turístics i unes possibilitats, encara per descobrir, de comunicació amb el nord d'Àfrica. Entre València i Algesires, que són els ports que, amb Barcelona, han triat les grans companyies, hi ha un tram de costa molt important. El port de Cartagena pot donar un servei a la meitat sud de la província d'Alacant que seria més barat que anar a València. Per desgràcia, el port d'Alacant no és ni pot ser una alternativa". Quant al canvi de nom de l'aeroport, Alperi es manifestava fervent partidari: "Múrcia sempre ha reivindicat

Luis Díaz Alperi (dreta), president de la Cambra de Comerç d'Alacant i candidat del PP a l'alcaldia de la ciutat, i Àngel Martínez, president de la Cambra de Comerç de Múrcia. Tots dos sovintegen les reunions per dur endavant el Consorci del Sud-est.

un aeroport però quan s'inaugurà l'autovia, que connecta la capital murciana amb l'Altet en trenta minuts, les seues posicions canviaren. La presidenta de Múrcia, María Antonia Martínez, reconeix que l'aeroport natural de Múrcia és el d'Alacant. Els murcians només demanen a canvi que Múrcia figure en el nom de l'aeroport. Si amb el nou nom tenim un dels millors aeroports d'Espanya, em done per satisfet".

Les idees del president de la cambra de comerç són compartides únicament per la Confederació Empresarial de la Província d'Alacant (COEPA). Les cambres de comerç d'Alcoi i d'Oriola, que assistiren a la primera reunió del consorci, van abandonar el projecte abans de la seua consolidació legal. Pel president de la Cambra d'Oriola, José Antonio Sánchez: "el projecte no era interessant. Plantejarem dues qüestions en la primera reunió: el pla hidrològic i la contaminació del Segura, però vam veure que no encaixaven en les altres demandes. Davant el perill de politització, volem deixar clara la nostra voluntat de treballar en estreta col·laboració amb les cambres valencianes".

El Consorci ha demostrat que la imatge d'unió de l'empresariat alacantí que el president de COEPA vol donar no és certa. Montes Tallón assegura contundent que "a Alacant només tenim una organització empresarial, COEPA, totalment integrada en CIERVAL; de PIMEA, només en conec el nom, no en conec cap empresari". A pesar d'això també reconeix que les relacions amb els comerciants són difícils: "és cert que les empreses petites no s'identifiquen amb nosaltres, amb la CEOE". La desconfiança dels comerciants alacantins cap a COEPA s'ha concretat en la *dobla militància* de la FACPME, que està integrada a la vegada en COEPA i en la PIMEV autonòmica.

A més dels comerciants, la COEPA ha tingut dificultat per integrar els empresaris de les comarques que envolten Alacant. Focus importants com Alcoi, Ibi o Elda ha preferit associar-se en organitzacions locals, com els empresaris d'Alcoi, o sectorials, com la del joguet a Ibi o la del calcer a Elda. Salvador Miró, d'Ibi, president de l'Associació Espanyola de Fabricants de Juguets, desconfiava de les iniciatives sudistes de la COEPA: "A nosaltres, això no ens afecta; tots aquests corrents d'opinió, no són més que això, no ens agraden. Les seues demandes ajuden molt poc el sector, que no mira al sud sinó al nord. Per nosaltres és prioritària l'autovia interior amb València per arribar a tot Europa".

El Consorci ha vingut a remoure unes aigües menys plàcides del que els dirigents empresarials alacantins volien fer creure. Alacant no és l'excepció tranquil·la a les convulsions que sacsegen el món empresarial valencià, que encara haurà d'agitar-se molt més amb la proximitat de les eleccions. **Joan Marí / Jordi Sebastià**